

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 436/2016
25.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ш. и др, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ш., адвоката В.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 3443/11 од 03.02.2016. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 59/16 од 01.03.2016. године, у седници већа одржаној 25.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ш., адвоката В.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 3443/11 од 03.02.2016. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 59/16 од 01.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К 3443/11 од 03.02.2016. године окривљени Д.Ш. је оглашен кривим да је извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у периоду од једне године не почини ново кривично дело, док је окривљени Ш.П. оглашен кривим да је извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једног месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у периоду од једне године не почини ново кривично дело. Окривљени су обавезани да суду солидарно на име трошкова кривичног поступка исплате износ од 37.214,60 динара у року од два месеца од правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 59/16 од 01.03.2016. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Д.Ш. и браниоца окривљеног Д.Ш., а пресуда Основног суда у Врбасу К 3443/11 од 03.02.2016. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Д.Ш., адвокат В.Ј., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијану другостепену пресуду и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног Д.Ш. у захтеву за заштиту законитости истиче да је другостепени суд доношењем побијане пресуде повредио члан 455. став 3. ЗКП, јер о свим жалбама против исте пресуде није одлучио једном одлуком, а имајући у виду да је одлучио само о жалби окривљеног Д.Ш. и његовог браниоца, док жалбе окривљеног Ш.П. и његовог браниоца није разматрао.

Бранилац истиче да је првостепени суд списе предмета доставио другостепеном суду ради одлучивања о жалби Д.Ш., док још увек није истакао рок за жалбу његовом браниоцу, те да је првостепени суд био у обавези да примерак жалбе достави противној странци која може у року од осам дана од дана пријема поднети одговор на жалбу након чега се жалба и одговор на жалбу са свим списима достављају другостепеном суду, а којим наводима бранилац указује да је првостепени суд учинио повреду закона из члана 444. ЗКП.

Поред тога, бранилац наводи да је другостепени суд одржао нејавну седницу већа након што је упутио тужиоцу жалбу на изјашњење, из чега се може закључити да је другостепени суд одлучио о жалбама окривљеног и његовог браниоца, а да се надлежни јавни тужилац у том тренутку није још увек изјаснио о жалбама, а којим наводима бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 445. став 3. ЗКП.

Бранилац у захтеву истиче и да је првостепени суд имао обавезу да у образложењу оспорене пресуде изнесе кључне аргументе на којима темељи своју одлуку, те да изложи разлоге због којих одређене доказе прихвата и на који начин је утврдио одлучне чињенице, као и да изврши оцену веродостојности противречних доказа, а којим наводима бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Надаље, бранилац у захтеву истиче да је другостепени суд био дужан да размотри наводе које је окривљени изнео у жалби, а којим наводима указује на повреду закона из члана 460. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2), 444, 445. став 3, 455. став 3. и 460. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Поред тога, бранилац окривљеног Д.Ш. у захтеву истиче и да су најпре поступци против окривљеног Д.Ш. и Ш.П. вођени одвојено, па да су касније спојени, те да је у том поступку који је вођен против окривљеног Ш.П., окривљени Д.Ш. имао својство оштећеног и да је када је саслушаван у својству оштећеног поставио имовинскоправни захтев, а о којем судови у побијаним пресудама нису одлучили.

Како је Д.Ш. у односу на постављени имовинскоправни захтев имао својство оштећеног у предметном поступку, то по оцени овог суда, у том делу исти није овлашћен у смислу одредби члана 482. став 1. и 483. став 1. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека, због чега је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. став 1. и 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.